

ਨਿਹਾਂਗ ਨਾਮ

NIHANGNAMA

(The Nihang Treatise)

ਕ੍ਰਿਤ: ਮੰਗਲਚਰਨ

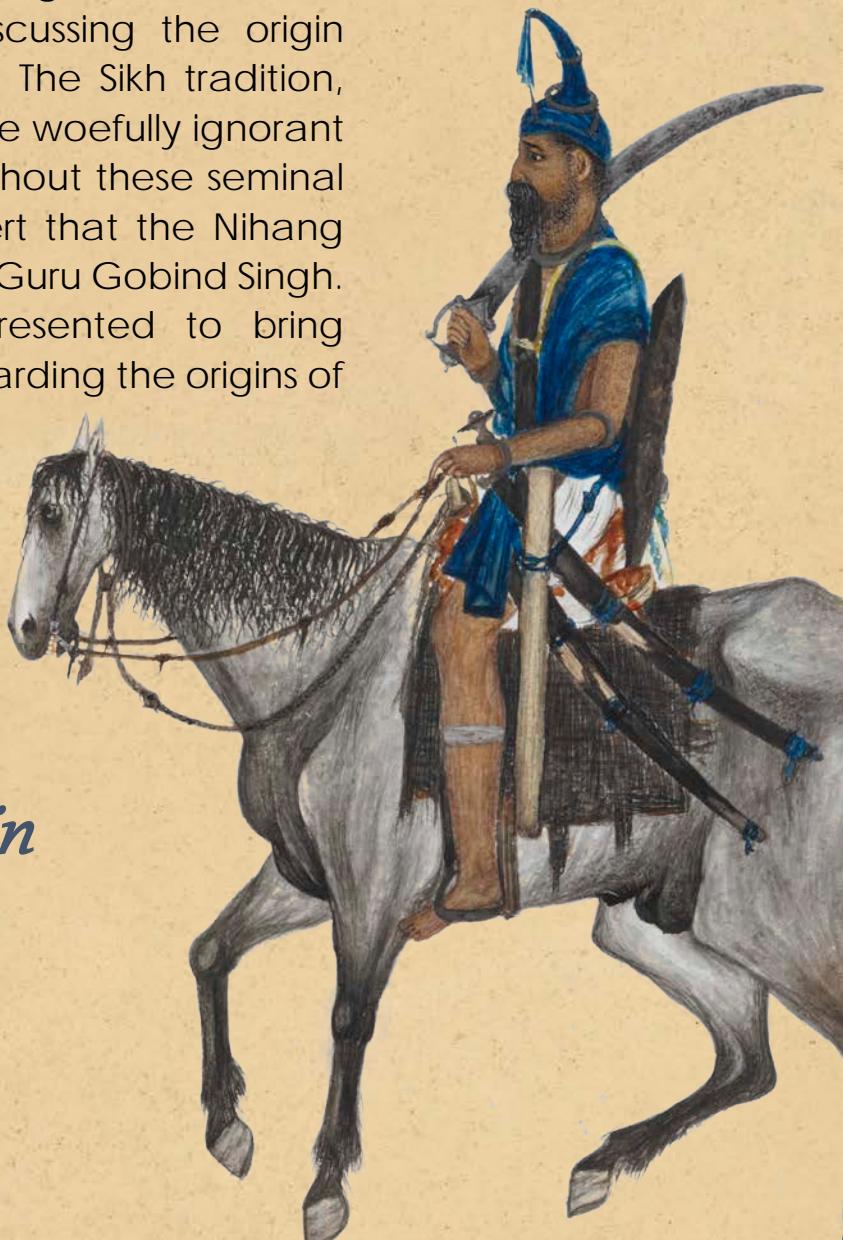

ମଙ୍ଗଳଚାରା

@manglacharan
www.manglacharan.com
www.patreon.com/manglacharan

Nihangnama

The *Nihangnama* (Treatise of Nihang Singh Warriors) is an anthology of historical accounts discussing the origin stories related to the Nihang Singhs. The Sikh tradition, following Guru Gobind Singh, would be woefully ignorant of the history of the Nihang Singhs without these seminal texts. These texts unequivocally assert that the Nihang Singhs draw their lineage straight from Guru Gobind Singh. Previously untranslated texts are presented to bring awareness to Sikhs in the diaspora regarding the origins of the Nihang Singhs.

“Nihangs are forever firm in

their conviction, character,

recitation of Gurbani, and

performance of austerities; such is a true Warrior.

They remain forever in their own discipline, even if kings

and royalty walk by.”

- Pracheen Panth Prakash (Shahid Rattan Singh Bhangoo)

ਮੰਗਤ

Salutation: As per tradition regarding dharmic literary works, a *mangal*, or salutation is made prior to the commencement of the work. Humbly find the mangal below:

ਕੀਖਤ ॥

ਪ੍ਰਤਿਛ ਗੁਰ ਮੁਤਿ ਸਥ ਫੈਲਿਛ ਸਗਰ ਮੁਠ, ਮੈਂਧ ਆਗਿਆਨ ਭਜੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਿਖਾਵਣੀ ।

When the Guru's Wisdom, like the wind, dispersed across the world, it removed the ignorance like clouds, and displayed the Blue [Bana] sky for all to see.

ਸਿੰਘਨ ਵਿਸਿਨੁ ਵੇਖੁ ਮਾਹਿ ਪਰਦੇਮੁ, ਕੇਮੁ ਰੱਖਿਛ ਮੁਲੇਡ ਆਖਿ ਮ੍ਰੇਮੁਟ ਬਨਾਵਣੀ ।

The unique uniform [Bana] of the Singhs is now present in foreign countries, and these foreigners are even keeping their Kes [Hair] becoming the highest [Guru's Sikhs].

ਮੁਮੜੁ ਅਮੇਮੁ ਰੱਖੇ ਪ੍ਰਾਤ ਚੰਡੀ ਮੁਦਾ ਰਰੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇਗਾਂ ਚਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਫਕਾਵਣੀ ।

Always strapped with weapons and reciting the scriptures of Chandi, their [Shahidi] Degh always flows freely and they distribute it to countless people.

ਤਿੰਦਕ ਕੁਕਾਵਣੀ ਪਰ ਕੁਮਾਰਿ ਲਖਾਵਣੀ, ਨੌਜਵਾਨ ਪੰਥ ਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬਰ ਪਾਵਣੀ ।

The slanderers continue to shriek but the wise have understood [this mystery], salutations to the Dal Panth, which grants countless blessings.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

Foreword	i
Mangal (Salutation)	ii
Pracheen Panth Prakash – <i>Shahid Rattan Singh Bhangoo</i>	1
i. Gurbaksh Singh Nihang	2-6
Gurpratap Suraj Prakash – <i>Mahakavi Santokh Singh</i>	7
i. Guru Gobind Singh Ji leaving Chamkaur	8-10
Naveen Panth Prakash – <i>Giani Gian Singh</i>	11
i. Origin Story 1: Akalis reclaiming charity	12-15
ii. Origin Story 2: Fateh Singh taking Akali form	15-16
iii. Origin Story 3: Guru blessing Maan Singh	16-17
iv. Origin Story 4: Guru saving piece of Blue Cloth	17-18
v. Nihang Praise	18-28
Sri Gurpad Prem Prakash – <i>Baba Sumer Singh</i>	29
i. Nihang Origin Story	30-34
Rehatnama – <i>Bhai Daya Singh</i>	35
i. Characteristics and Traits of an Akali Singh	36
Historical Akali Art Pieces	37-46

ਪ੍ਰਾਣੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ: ਸ਼ਹੀਦ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗ

Pracheen Panth Prakash

The author of Pracheen Panth Prakash, Shahid Rattan Singh Bhangoo, was the grandson of the famed Shahid Mehtab Singh. Much of his knowledge was passed down through his family and thus the text provides an interesting insight into the Misal period [mid to late 1700s]. The text makes consistent mention of the Akali Nihangs and their sacrifices during the Misal period but the passage below specifically describes the story of Gurbaksh Singh Nihang.

ਗੁਰਬਖ਼ਨ ਮਿੰਘ ਨਿਹਾਂ ਕੀ ਸਾਖੀ ਕੁਝੈ ਸੁਖਾਨ ॥
ਪਾਣੀ ਸੁਹੀਦੀ ਉਨ ਭਣੀ ਭਣ ਐਮ੍ਰਿਤਰ ਅਮੁਖਾਨ ॥੧॥

Oh, wise ones, listen to this story I will tell of the Nihang Gurbaksh Singh, who attained sublime Shahidi [martyrdom] in the auspicious city of Amritsar.

ਹੁਤੇ ਭਜੰਗੀ ਐ ਬਨ ਸੰਗੀ ॥ ਨੀਤ ਬੁਝ੍ਹ ਰਖ ਰਹਤ ਚੰਗੀ ॥
ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ਜਾਰ ਕੁਖਾ ਪੀਵੇ ॥ ਹੁਣ ਬਾਛੌ ਮੁਖ ਦਾਤਨ ਕੀਵੇ ॥੨॥

A great and elite warrior [Bhujangi], he kept the Guru's Code of Conduct [Rehat] very well, as such, he wore the blue clothing and would awake early in the morning and drink cannabis. Following this he would cleanse himself and brush his teeth.

ਮੁਵਾ ਪੁੰਹਰ ਤਿਨ ਕਰੈ ਸੁਨਾਨ ॥ ਥਾਈ ਪੜ੍ਹੇ ਖੜ ਪੱਗ ਥਧਾਨ ॥
ਮੁਰਥ ਤੈਹ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਮਮਕਾਰ ਕਰ ਸੁਸੁਡਰ ਢੜੈ ॥੩॥

Daily, he would bathe in the early morning, reciting Gurbani while adorning his turban. Worshipping his weapons, he would hold his sword and salute it.

ਮੁਰਥ ਤੈਹ ਗਲ ਮਾਲਾ ਪ੍ਰਾਵੈ ॥ ਕੰਘ ਸਿਮਰਨ ਤੈਹ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ਤੈਹ ਚਕ੍ਕ ਤੈਹ ਤੈੜੇ ਧੁਰੈ ॥ ਮੁਰਥ ਤੈਹ ਕੀ ਰਖਾ ਉਚਾਰੈ ॥੪॥

Around his neck he wore an all-iron rosary, even his comb was made of iron and his small rosary. His Chakar [quoit] around his turban was iron, as the iron chain. He would recite "All-Iron is my Protector" [from Akal Ustat].

ਦਮਤ ਦਮਤਾਨੈ ਕਰ ਮੈਠਨ ਮਿਉਂ ਰੇਤ ॥ ਸੁਵਾ ਗਜ ਕਛ ਪੁੰਹਰੇ ਮੈਤ ॥
ਮੰਜ਼ੋਇ ਤੈਹ ਕੀ ਪਹਰਨ ਅੰਗ ॥ ਫਿਅ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਨਿਤ ਥਰੈ ਨਿੰਗ ॥੫॥

The gauntlets he wore were iron, along with his club. Wearing a white Kachera, with cloth measuring up to one and a quarter yard, he also wore iron chain-mail. In holding congregations [at Akal Takht], many Nihangs would also attend.

ਨਿਹੰਗ ਕਹਾਵੈ ਮੈ ਪੁਰਖ ਦੁਖ ਕੁਖ ਮੰਨੇ ਨ ਅੰਗ ॥
ਜਿਭ ਦੁਖ ਕੁਖ ਦੇਗੇ ਰਾ ਮੰਨੇ ਤੁਮ ਕਰੋ ਬਿਦੇਹੀ ਚੰਗ ॥੯॥

That man is called a Nihang who is indifferent to both pain and pleasure. That person whose body is unaffected by both pain and pleasure, we properly call that person Bidehi [Without a Body, another name for Shahid Singhs].

ਹਠੀ ਸਤੀ ਅੰਤੀ ਸਾਪ ਤਪੀ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਕੂਰ ॥
ਆਵੈਂ ਪੁਸ਼ ਸੁਰਦਾਰ ਤਿਜ ਵਹੁ ਰਹੈ ਆਪ ਮਹਾਰ ॥੧॥

Nihangs are forever firm in their conviction, character, their recitation of Gurbani, and performance of austerities; such is a true Warrior. They remain forever in their own discipline even if kings and royalty walk by.

ਜਾਨ ਬੁਝ ਕੀ ਸਾਗਰ ਹੋਇ ॥ ਮੁਰਨੈ ਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਨ ਮੈਇ ॥
ਜਾਨ ਪੰਥ ਪੇ ਬਣ ਪਵੈ ਭੀਰ ॥ ਭਾਰੈ ਆਪ ਸਾਇ ਤਹਾਂ ਸੁਰੀਰ ॥੨॥

Wherever an opportunity for warfare arises, they never cower from death. Wherever a great calamity is upon the Panth, they readily offer themselves to combat the threat.

ਜਾਂ ਬੁਧ ਕੀ ਸਾਗਰ ਹੋਇ ॥ ਭੜ ਨਿਕਾਨ ਆਪ ਓਗੇ ਹੋਇ ॥

ਮਾਥ ਕਗ਼ਰ ਘੁਰਦਾ ਸਾਵੇ ॥ ਸਾਇ ਲੜਾਈ ਮੁਹਰੇ ਪ੍ਰਵੇ ॥ ੯ ॥

Wherever war is being waged, they press forward holding the battle standards. Wherever they hear the drum beat of war, they run to the front of the lines to fight.

ਭਾਈ ਬੁਹੀਦ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਥ ਥੀ ਪੁਛ ਪ੍ਰਿਤਾਈ ॥

ਖੇਮ ਕਰਨ ਛਿਗ ਕੀਤੁ ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੇ ਮਾਛੇ ਮੈਂ ਤਿਜਕੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ੧੦ ॥

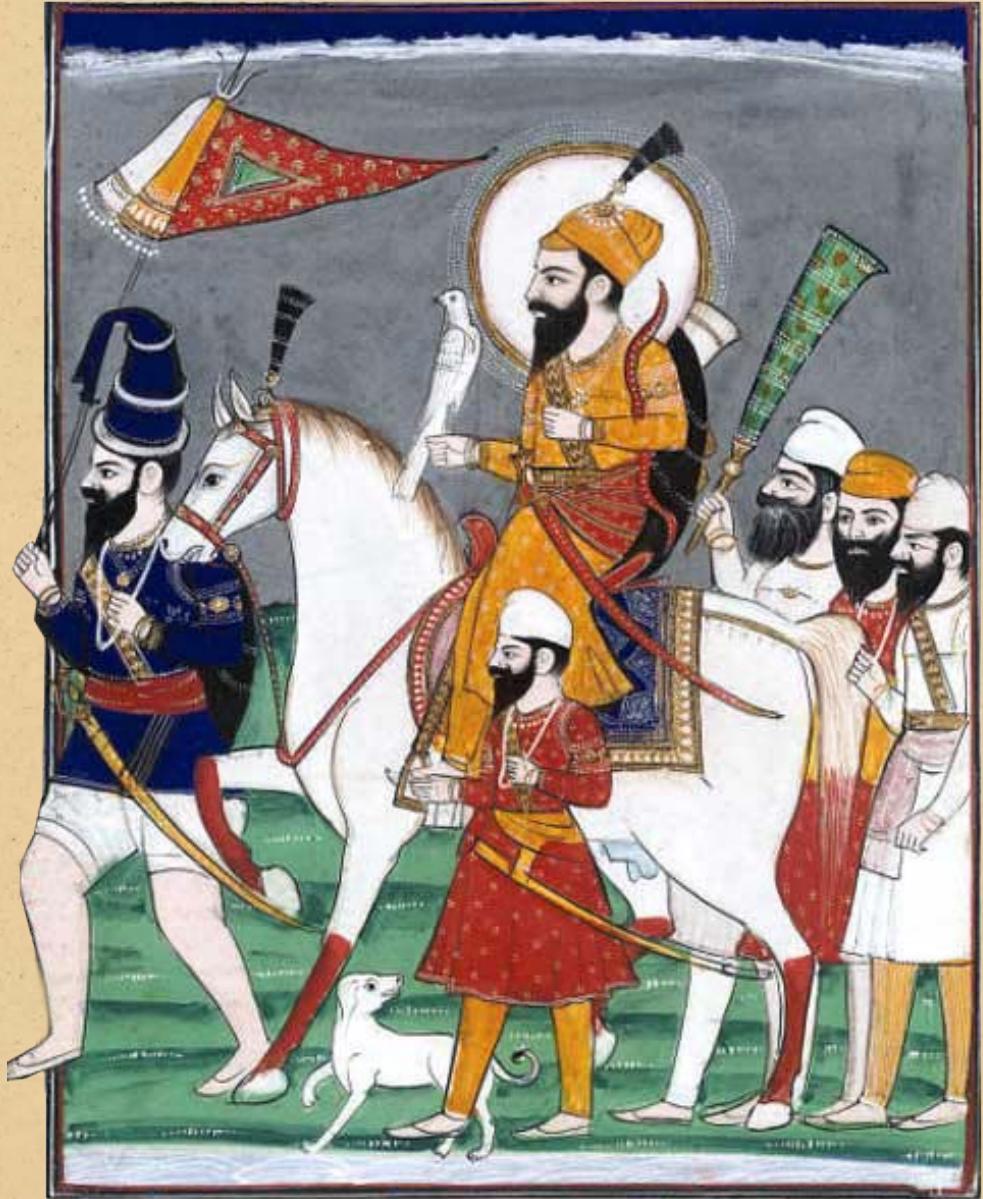
Gurbaksh Singh had taken Khande Ki Pahul from the Shahid Bhai Mani Singh, and hailed from the village named Leel near Khemkaran, a village in the district of Majha.

-Episode 156, Pracheen Panth Prakash

Guru Nanak Dev Ji

ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਰਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਕ੍ਰਿਤ: ਮਹਾਕਾਲੀ ਮੰਤੇਖ ਮਿੰਡ ਸੀ

Gurpratap Suraj Prakash

The Solar Illumination
of the Guru's Glory

1843

Mahakavi Santokh Singh

The Gurpratap Suraj Prakash Granth is the most comprehensive historical text with respect to the Sikh Gurus. It was so well received, that its daily discourse [katha] was mandated at all Takhts.

The passage below describes the origin story of the Akali Nihangs. Specifically, the passage discusses events surrounding Guru Gobind Singh leaving Chamkaur. After sustaining some injuries to his feet, he was met by Maan Singh, Daya Singh and Dharam Singh in an orchard, where they then proceeded to Gulaba Masand's house.

ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਹ ਮੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੁਖਾ ਮਿਰਚਾ ਘੁੜਾ ਉਦਾਰਾ ॥੩੯॥

From the auspicious mouth of the Guru, He said to those around him, "Go bring large amounts of cannabis and black pepper.

ਬਿਨਾ ਅਮਲ ਬਹੁ ਸੁਆ ਬਿਤੀਤਾ ॥ ਪੁਨ ਕਰੋ ਹੁਲਮੈ ਤੰਧੁ ਚੀਤਾ ॥

ਮੁਨਿਤ ਗੁਣਾਘਾ ਤਰਨ ਗਯੇ ॥ ਸਾਈ ਚੁਲਾਰ ਖਰੀਦਨ ਫਿਝੇ ॥੪੦॥

I have gone a long time without any intoxicants, this beverage brings great happiness to my mind". Gulaba the Masand heard these words and got ready to leave, he went to the market to purchase these items.

ਸੰਘ ਗੁਰ ਉਪਥਨ ਚੈਠੇ ਸਾਈ ॥ ਕਾਮਾ ਮਾਨਯੋ ਪ੍ਰੀਰ ਸੀਹਨਾਈ ॥
ਖੁਸ਼ਕੀ ਜ਼ਰਕ ਦੁਧ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਬੰਡਿਤ ਮਾਲ ਪਿਲਿਨ ਤੇ ਸੋਈ ॥੪੧॥

When the Guru was seated in this orchard, the Masand went quickly to the city to complete his task. Guru Gobind Singh had taken the milk of an Ak plant [for medication, commonly called the 'Apple of Sodom'], but it had caused dryness on his feet. He desired an intoxicant to drink [which would remove this pain].

ਬੁਝੈ ਤੰਧੁ ਭੀ ਨੰਗੀ ਤੀਨ ॥ ਮੁੱਖਾ ਕਿਥੁ ਕੇ ਨਿਕਟ ਕਹੀਨ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਥੋੜਾ
ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ਮੁੰਨੁ ਕਹਿ ਗੁਰ ਤੇ ਚੌਥਿ ਨਿਕਾਤੇ ॥੪੨॥

He then asked the three Singhs in his company, "Does anyone have cannabis close at hand?" Maan Singh had small amounts of cannabis wrapped up, and hearing this, the Guru told him to unwrap it.

ਥੋਰਾ ਹੁਤੇ ਤਜਾਰ ਕੀਰ ਦਯੋ ॥ ਤਿਖਾ ਸੀਹਤ ਮੈ ਪੀਛਨ ਕਯੋ ॥
ਹੈਂਦ ਪ੍ਰਮੰਨ ਬੁਰ ਦੇਵਤਿ ਜੋਵੈ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਸੁਹਿੰ ਤਮ ਹੋਵੈ ॥੪੩॥

Maan Singh had prepared the small amounts of cannabis and gave it to Guru Gobind Singh. The drink was extremely strong and the Guru drinking it was extremely pleased and gave a blessing to Maan Singh - "Within the Khalsa there will be a Panth that belongs to you.

ਤਾਂ ਸਮ ਥੇਖ ਸੁਭਾਉ ਬਿਸਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਨਿਹੰਗ ਅਨੇਕ ਆਲੀਂ ॥ ਫਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿਕ
ਘਰੀ ਬਿਤਾਣੀ ॥ ਚਾਰ ਅਮਲ ਕੀ ਰਨੀ ਤਦਾਣੀ ॥੪੪॥

It will be beautifully adorned in your attire and demeanor – countless in number they will be called Akali Nihangs". In this way, about half an hour passed, but their desire for more intoxicants remained.

- Rut 6, Chapter 44, Gur Pratap Suraj Prakash Granth

ਨਵੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ: ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸੀ

Naveen Panth Prakash

Naveen Panth Prakash 1880

The Khalsa Panth's Illumination Giani Gian Singh
(Newer Standard)

Foreword: The Naveen Panth Prakash is one of the seminal historical texts relating to Sikh history following the passing of Guru Gobind Singh until the time of Maharaja Ranjit Singh. This text is used as a source for much of the information relating to the Misal period during the early to late 1700s. Consequently, this text provides an important insight into the Akali Nihangs. Gyani Gyan Singh, the author of the text, himself a Nirmala Sikh, mentions the Nihangs and their involvement throughout the Misal period. The portion below specifically describes in detail the origin stories of Nihangs, their characteristics, and their identity.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਨ੍ਦੂ ਸੁਖ ਦਾਇ,
ਤਾਜ ਬਾਨਕ ਰਖਾਇ ਗਯਾਨ ਭਾਨ ਦਿਵਤਾਇ ਰੇ ॥

Guru Nanak, who gave the entire world endless happiness, has kept the honour of the 'Bana' [Nihang uniform], and who also illuminated the sun of wisdom.

ਤੰਹ ਪਗ ਧੁਹਾਂ ਮਾਥ ਰਾਂਦ ਪੰਥ ਖਾਲੀ ਕੇ,
ਮਿੰਘ ਨਿਹਾਂ ਕੀ ਗਾਥ ਆਥ ਗਾਂਦ ਹੈ ॥

Meditating upon those lotus-like feet I bow in salutation to the Khalsa Panth, now I will narrate the origin stories of the Nihang Singhs.

ਬਿੱਧ ਨਿਹਾਂ ਕੁਨਾਲੀ ਸੇਨ, ਲਿਖੀ ਪਾਲੀ,
ਤੇਜ ਘੁ ਕੈਂ ਭਾਲੀ ਮੁਠੇ ਮੁਠ ਲਾਂਦ ਹੈ ॥

I write down these stories as told by the elder Nihang Singhs, so brother, as I narrate this story please listen carefully with attention.

ਮੁਠ ਰਸ ਗੈਂਚ ਸਾਂ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਅੰਗ ਹੈ,
ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਹਾਂ ਮਿੰਘ ਗੁਰੂ ਭੀ ਆਲਾਂਦ ਹੈ ॥੧੭੫॥

Having little essence in Satoguni or Rajoguni qualities, they consist mainly of Tamogun, these are what you call the Nihang Singhs of the Guru.

ਮਾਖੀ ੧॥ Story 1

ਏਕ ਦਿਨ ਦਨਮ ਗੁਰ ਸੀ ਤਿਨ ਤੇਤ ਤੈਹਾ ਆਦਿ,
ਦਾਨ ਭਲਾ ਦੀਨ ਦਿਜ ਕੋ ਬਿਨਾਲੀ ਹੈ ॥

One day the Guru gave great charity to a Brahmin, granting him sesame seeds, oil and iron in an amount that weighed as much as the Brahmin.

ਦਵਾਰ ਪੇ ਭਿਖਾਰੇ ਥੇ ਭੰਗਰੇ ਸੇ ਬਧੇਰੇ ਮਿੱਖ,
ਬੁਲਾਂਦੇ ਭਿਨ ਦਵਜ ਲੀਏ ਸਾਤ ਕਘ ਉਤਾਲੀ ਹੈ ॥

As the Brahmin walked out the door, there were poor Sikhs, cannabis drinking beggars, who asked the Brahmin what he was taking with him with such excitement.

ਕਹੋ ਨਿਰ ਸੁਦਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੀਓ ਸਾਤ ਮੈਂ ਹੈ,
ਸੁਭਾਂਦੇ ਨ ਸਿਨੈ ਦੇਹ ਅਰਥ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥

The Brahmin said, "I am taking this charity, which the Guru has blessed me with", the Sikhs did not understand how he had earned this and did not accept this.

ਭੀਨ ਲੀਨ ਦਵਜ, ਦੀਨ ਹੋਏ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਪੁਸ਼,
ਗੁਰੀਨ ਗੁਰੂ ਹੋ ਕਹੋ ਮਿੱਖ ਜੇ ਆਕਾਲੀ ਹੈ ॥੧੭੬॥

The Sikhs snatched the charity from the Brahmin, who then went to the Guru and pleaded, but the Guru laughed and said "these Sikhs are the Akalis."

ਤੰਗ ਭੁਖ ਦਾਰਦ, ਭੀਨਕਰ ਗਰੀਬ ਦਨਾ ਮੰਦ ਸਾਨ,
ਅ ਨਿਜ ਘਰੋਂ ਥੀ ਨਿਕਾਲੀ ਹੈ ॥

I have given you this charity to rid the Sikhs of poverty, hunger, laziness and the effect of black magic, but now they have brought these back into the community.

ਜੁਅਕ ਸੁਖਰ ਬਿਨ ਸ਼ਹਨ ਰਾਖੀ ਇਨ੍ਹੇ,
ਗੇ ਆਖਿ ਇਨ੍ਹੀਂ ਮੌਜਾ ਏਹੁ ਚਾਲੀ ਹੈ ॥

Without being wise and acting without contentment they stole this charity, and now these [hunger, poverty etc.] will run within the Akalis."

ਤਾਹੂੰ ਝੋਰੇ ਕੇਰ ਗੁਰ ਬਨਵਾਇ ਕ੍ਰਦ ਕੜੀ,
ਥੜੇ ਤੇਲ ਤਨਵਾਇ ਤਿਨ ਹੂੰ ਖੁਵਾਲੀ ਹੈ ॥

Thus, the Guru, for the Singhs, made it mandatory for iron weapons and Karas to be worn [to protect from black magic] and fed them many fried sweets.

ਗੀਤ ਚੇਤੁ ਹੁਤੇ ਜੇਤੂ ਪੁੰਹਰਾਏ ਤਿਨ੍ਹੇ ਤੇਤੂ,
ਕਾਂਝੇ ਗੁਰ ਮਿੱਖ ਏਤੂ ਗੁਰ ਕੇ ਆਕਾਲੀ ਹੈ ॥੧੨੨॥

He made them adopt the blue uniform and thus the Guru said, "these Sikhs are the Guru's Akalis."

ਜਾਖੀ ੨॥ Story 2

ਫੇਰ ਏਕ ਰੇਸ ਸੁਭਾ ਮੰਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਹੜੂਰ,
ਫੇਤੇ ਮਿੰਖ ਗੁਰ ਸੁਭ ਸੁਵੰਗ ਧੁਰ ਆਂਝੇ ਹੈ ॥

One day during the daily congregation held in the Guru's presence, the Guru's son Fateh Singh dressed himself in a particular way.

ਦੰਡ ਧਰ ਕਾਂਧੇ ਪੁੰਜ ਤੂੰਚ ਦਮਤਾਰ ਕੁੰਜ,
ਕੰਢ ਤੰਠ ਕਾਡ ਧੁੰਜ ਕੇ ਅਕਾਲ ਗੁਣੇ ਹੈ ॥

Holding a club on his shoulder, adorned with a tall turban, with a Kachera across his waist he chanted Akal!

ਪ੍ਰੇਖ ਗੁਰ ਕਹੋ ਅਹੜੇ ਸਹੜੇ ਭੀ ਚਕੈ ਹੈ ਪੰਥ,
ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਫੇਹੁ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕਹਾਂਦੇ ਹੈ ॥

Looking at him the Guru said, such a Panth will be started and call themselves the ones of Baba Fateh Singh.

ਕਹਿਤ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਚੰਗ ਪਰਮੰਗ ਏਹੈ,
ਕੁਣਜ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਮੁੰਹ ਛੌਰ ਯੋਂ ਅਲਾਂਦੇ ਹੈ ॥੧੭੨॥

This is the proper origin story of the Nihang Singhs, the next story I will narrate is also found within the Gurpratap Suraj Prakash Granth.

ਮਾਖੀ ੩॥ Story 3

ਮਾਣੀਵਾੜੇ ਗਏ ਸੁਭ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਗ ਮੁੰਹ,
ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਤਨ ਪੀਛੇ ਚਲ ਆਇ ਹੈ ॥

When Guru Gobind Singh was in the forests upon reaching Macchiwara, Bhai Maan Singh was following along behind the Guru.

ਕੁਖ ਘੁ ਪੀਂਡ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਛਕਾਏ ਕਿਛੁ,
ਤਾਂਹੀ ਦਿਨ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਕਾਂਝੇ ਹੋ ਗੁਨਾਂਦ ਹੈ ॥

Maan Singh was a great enjoyer of cannabis and served it to the Guru when in the forests of Macchiwara. I narrate to you what then the Guru said to Maan Singh

ਜੈਨੀ ਤੇਰੀ ਦਨਤਾਰ ਖੁਲ੍ਹੀ ਜੈਨੀ ਆਹਿ ਆਂਥਿ,
ਤੈਂਕੇ ਭੰਗ ਪੀਨਹਾਰ ਪੰਥ ਤੈਂਕੇ ਬੁਣਾਂਦ ਹੈ ॥

“A Panth will be erected, adorning a similar turban as you, as filled with happiness as you and as great drinkers of cannabis.”

ਓਸੇ ਗੁਰ ਬਲਨ ਤੇ ਮਾਤ ਨਿੰਘ ਦਵਾਰਾ ਏਹੁ,
ਚਾਨੁਣ ਨਿਹੰਗ ਪੰਥ ਭਾਲੀ ਹੋ ਦਿਖਾਂਦ ਹੈ ॥੧੭੬॥

Such a blessing passed upon Maan Singh, which oh Brother, started the Nihang Panth which you see today.

ਮਾਖੀ ੪ ॥ Story 4

ਛੇਖੀ ਮਾਖੀ ਮੁਠੇ ਆਂਥ ਤੋ ਨਿਹੰਗ ਕੇਂ ਸੁਭ,
ਮਾਣੀਵਾੜੇ ਗੁਰ ਸੰਥ ਮੁਹਾਮ ਚੇਤੁ ਧੂਰੇ ਹੋ ॥

Now listen to the fourth origin story that is told about the Nihangs, which relates to when Guru Gobind Singh wore blue clothing in the Macchiwara jungle.

ਛਿੱਤੀ ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਭਲ ਮਾਡਵੇ ਮੰਗਏ ਚੰਡੀ,
ਤਨੁ ਮੈਡੀ ਕੌਣ ਸੀ ਤੇ ਘੁਸਾ ਗੁਸਾਰੇ ਹੋ ॥

When going to the house of Dhillion from Malwa, Sodhi Kaul made a request for the Guru to receive new clothes.

ਮੁਕਲ ਬਾਨੁ ਧਰਵਾਏ ਉਤਰਾਏ ਕਾਣੀ,
ਮੈਡੂ ਫਾਰਿ ਫਾਰਿ ਗੁਰ ਆਗ ਮੰਹਿ ਸਾਰੇ ਹੋ ॥

The Guru accepted and adorned the new white clothing, and the Guru took off his dark blue clothing, ripped it up, and threw it in the fire.

ਓਕ ਲੀਰ ਨਖ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ਮਾਡ ਮਿੰਘ ਸੀ ਕੋ,
ਧਾਰਤ ਨਿਹੰਗ ਤੰਧੀ ਹੀ ਤੇ ਚੈਨ ਕਾਰੇ ਹੋ ॥੧੮੦॥

However, the Guru saved one piece and gifted it to Maan Singh, who adorned it on his turban [as a Farla], and thus started the new uniform of dark blue clothing of Nihangs.

ਚੌਪਈ ॥
ਮਾਥੀ ਦੇਹ ਚਾਰ ਰਮ ਜੈਮੀ ॥ ਬੁਨੀ ਪਿਖੀ ਤਿੱਖ ਦੀਨੀ ਤੈਮੀ ॥
ਅੰਕੁ ਜੈਮੀ ਤੂਚੇ ਦਮਤਾਰੇ ॥ ਮਾਜੇ ਤੈਮੇ ਦੇਹੁੰ ਚਿਖਾਰੇ ॥੧੮੧॥

These are the four origin stories of the Nihangs, as I have heard them. I write them down as such. Now I will narrate the origin story of the tall turban.

ਪੁਹਲੇ ਪੰਥ ਮਿਲੇ ਸੀਤ ਤਹਾ ॥ ਲੁਨ ਕੀਰ ਤੁਰਕਨ ਕਾ ਬੁਝ ਦਹਾ ॥
ਜਥੇ ਰਾਜ ਨਿੰਘਨ ਕਾ ਥੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਗੁਤ ਨਿੰਹੋਂ ਬੁਝ ਤੀਬੀ ਕੀਆ ॥ ੧੮੨ ॥

When the Panth first joined forces they got together and fought against the Turks, taking away their governance. When the Sikhs established their own kingdoms, many Nihangs became householders.

ਫਿਰਤ ਬਿਹੰਸਿ ਰਹੇ ਸਾ ਲੇਕੇ ॥ ਛੁਟ ਸਰਾਇਤ ਛਕੈ ਆਤੇਕੇ ॥
ਨਿਖਲੇ ਉਮੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਮਾਹੀ ॥ ਗੀਤ ਛੁਥੇ ਕੀ ਥੀ ਆਹੀ ॥ ੧੮੩ ॥

The various bands of Nihangs who remained nomadic took to looting crops to excess. They had faith they were entitled to the crops and this habit of looting took form.

ਨਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸ਼ਾ ਨ ਦੇਤੇ ॥ ਬੁਝਕੇ ਖੁਦ ਕੀ ਮੈ ਛਾ ਕੁਤੇ ॥
ਤੌਰ ਗੀਹਤ ਤੀਬੀ ਮੁਲਕ ਮੁਛਾਰੇ ॥ ਚੌਮੀ ਭਾਕੇ ਪੁਰਤ ਆਪਾਰੇ ॥ ੧੮੪ ॥

The rulers who were Sikhs did not punish the Nihangs, they themselves with their strength had looted. When there was no more commotion of war, then within the kingdom there arose this widespread of stealing.

ਨੈਣ ਸਿੰਘ ਨਿੰਹੰਗ ਤੀਬੀ ਛਕੈ ॥ ਬਿਦਾਂਜੇ ਸਾਹੀ ਤਪੀ ਸੁਖਿਥਕੈ ॥
ਤੰਗੂ ਚਾਲਿਓ ਤਿਮੁ ਕਾ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਮੁ ਮੈ ਗੀਹਤ ਨਿੰਹੰਗ ਆਪਾਰੀ ॥ ੧੮੫ ॥

During this time there was one Nihang, Naina Singh, who was known for his recitation, austerity and keen discerning intellect. He ran a very large Langar [communal kitchen] and practiced, very firmly, the Nihang Singh conduct.

ਤਿਨ ਦਮਤਾਰਾ ਤੂਚ ਸੁਜਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਹਕਮ ਸੁਜਾਏ ॥
ਗੁਰੂ ਪੁੰਚਮੁ ਜੋ ਕਹਾਏ ਬਿਨਾਤਾ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਅਨੁ ਤੂਚ ਦੁਆਤਾ ॥ ੧੮੬ ॥

Having a very large turban, he would recite a passage from the Guru Granth Sahib, that which the Great Fifth Guru said, "Upon Meeting the Guru I adorn a tall Dumalla".

ਅਨੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਏਹੁ ਨਿਹੰਗੈ ॥ ਸੁਜੇ ਦਮਤਾਰੇ ਤੂਚੇ ਫਿੰਗੈ ॥
ਅਥੁ ਤੇ ਅਧਿਕ ਤੂਚ ਦਮਤਾਰੇ ॥ ਸੁਜਾਨ ਲੁਗੇ ਨਿਹੰਗ ਤੂਦਾਰੇ ॥ ੧੮੭ ॥

The Nihangs have accepted this saying of the Guru and have adorned such beautiful tall Dumallas. From then these very large tall Dumallas were adorned by the Nihangs.

ਨੈਚਾ ਸਿੰਘੀਏ ਏਹੁ ਦਮਤਾਰੇ ॥ ਕਹਲਾਵਤ ਇਖੁ ਹੇਤ ਬਿਨਾਤੇ ॥
ਅਥੁ ਤੇ ਚਾਲੁ ਏਹੁ ਹੈ ਚਾਲੀ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਨ ਬਿਦਤੇ ਸੈਖ ਅਕਾਲੀ ॥ ੧੮੮ ॥

These Dumallas are called the Naina Singh styled Dumalla. It is said that from that time, this tradition had been started. Now listen to how they came to be known as Akalis.

ਫਿਤ ਉਤ ਸਿੰਘੁ ਨਿਹੰਗੁ ਫਿਚਰਤੇ ॥ ਹੁਤੇ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲੁ ਉਚਰਤੇ ॥
ਫਿਹੁ ਅਵਾਜ਼ ਸ੍ਰੀਨ ਸਨ ਮੰਮਾਰੀ ॥ ਲੁਗੇ ਅਕਾਲੀ ਕਹਿਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੮੯ ॥

Singhs would remain nomadic traveling from place to place, chanting Akal Akal. Upon listening to this, the people of the world then started to widely call them Akalis.

ਕੂਕ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਸੜ੍ਹੇ ਕੂਕੇ ॥ ਕੇਮੁ ਛੂਕਨੇ ਤੇ ਸਿਰ ਛੂਕੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਪੁਗਣੇ ਛਿਹੁ ਸਗ ਜੇਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਆਕਾਲੀ ਥੀਓ ਜੇਨੇ ॥ ੧੯੦ ॥

In the same way that Kookas [Namdharis] got their name from their Kooks [shrieks], and those who burnt their hair became known as Hair Burners [sirphooke], in the same way their names manifested in the world [due to their actions. As such, the Nihangs were also called Akalis.]

ਛੁਲਾ ਮਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਬੁਹਾਦਰ ॥ ਚੇਲਾ ਨੇਲਾ ਮਿੰਘ ਕਾ ਨਾਦਰ ॥
 ਬਿਦਤਾਂਹੇ ਜਗਤ ਧਾੜਵੀ ਭਾਰਾ ॥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਹੀਆ ਉਨ ਮਾਰਾ ॥ ੧੯੧ ॥

The great brave Phoola Singh Nihang was a fierce student of Naina Singh. His presence as a raider was known throughout the world. Phoola Singh Nihang had killed an English officer in one such encounter.

ਗਿਰਦ ਭੁਕੀਤ ਸੁਰ ਮੁਲਕ ਮਾਵੇ ॥ ਸੁਖ ਉਨ ਆਧਕੇਂ ਹਾਥ ਪੁਨਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਮਿਗੇਮ ਬੁਹਾਦਰ ॥ ਰਾਖ੍ਯੋ ਛਿਗ ਬੁਲਾਇ ਨੇ ਮਾਦਰ ॥ ੧੯੨ ॥

Phoola Singh's influence increased greatly in and around the area of Muktsar, as such the brave Ranjit Singh called Phoola Singh [to join his ranks] with great respect.

ਰਾਤ ਕੰਠ ਰਸਮਣ ਏਕ ਆਕਾਣੇ ॥ ਤਿਜੁ ਕੇ ਤਾਉ ਕਰੀ ਚਿਮਾਣੇ ॥
 ਤਿਜੁ ਮੌਂ ਥੇ ਤੰਤੁ ਸਿੰਤਕ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਆਕਾਲੀ ਸੂਭ ਕਾ ਆਹੀ ॥ ੧੯੩ ॥

Ranjit Singh then made a regiment called the Akalis and entrusted soldiers under the control of Phoola Singh. All soldiers of this regiment called themselves Akalis.

ਮੁਸਤੇ ਸੁਰੈ ਤੂਲ ਦਮਤਾਰੇ ॥ ਚੱਕਰ ਖੁੰਬੇ ਕਰਦ ਅਪਾਰੇ ॥

ਗਜਗਾਰੇ ਸੁਭਿ ਪੰਜੇ ਤੇਜ਼ੇ ॥ ਧੂਰਤੇ ਸੁਮੜ੍ਹ ਔਰ ਨ ਥੋੜੇ ॥ ੧੯੪ ॥

They all adorned tall turbans, with Khandas, Chakars [quoits], knifes, Gajgah [emblems], iron chains and the five weapons. They also were equipped with many other weapons.

ਛਿਹੁ ਆਕਾਲ ਰਸਾਹਾ ਕੀ ਬੁਨਦੀ ॥ ਹੁਤੀ ਮੁਕੱਦ ਤਥੈ ਗੁਰ ਘਰ ਦੀ ॥

ਬੁਨਤਰ ਨੀਂਝੇ ਰਖਤੇ ਤਥੀ ਭੀ ॥ ਚਲੀ ਜਾਤ ਰੀਤੀ ਮੈ ਆਖੀ ਭੀ ॥ ੧੯੫ ॥

This was the uniform of the Akal Regiment, although this tradition had already been established in the Guru's House. The Regiment would now wear blue clothing, and now too [the Akalis] continue this tradition.

ਲੁੰਗ ਤਰਕਨ ਮੈ ਨਾਨ ਤਗੀਦੀ ॥ ਪੁਲੀ ਛੁਲਾ ਸਿੰਘ ਕੁਗੀਦੀ ॥

ਛੁਟ ਗਈ ਰਸਾਹਾ ਫਿਰ ਮੈਂਤੂ ॥ ਬਿਖੁਰੇ ਸਿੰਘ ਵਹੀ ਮਧੁ ਛੋਤੂ ॥ ੧੯੬ ॥

ਪੰਥ ਨਿਹੰਗਨ ਸਿੰਘਨ ਕੇਰਾ ॥ ਭਣੈ ਸੈਮ ਹਮ ਤੈਮੈ ਟੇਰਾ ॥ ੧੯੭ ॥

With great determination Phoola Singh attained Shahidi [martyrdom] fighting against the Turks. The Regiment then was dispersed, and the Singhs were then scattered. This is the story of the Panth of the Nihang Singhs, I narrate to you as I have been told it.

ਕਿਥੁੱਤ ॥

ਪੰਥ ਸਜੋਂ ਨਿਹਾਂਗ ਕਾ ਥੀਓ ਕਿਹ ਦੀਓ
ਤੇਜੁ ਬੁਖੀਂ ਹੁਣ ਕੀ ਦਿਖਾਈ ਚਾਰ ਭਾਈ ਹੈ ॥

This Panth of the Nihangs, I have narrated their four origin stories, how they received the blessings of Guru Gobind Singh.

ਖਾਨ ਪੁਹਿਨਾਨ ਬੋਲ ਚਾਲ ਗੀਤ ਦਿਨੂੰ ਕੀ
ਓਰ ਸੁਭ ਮਿੰਘ ਓ ਸੱਗ ਤੇ ਨਿਰਾਈ ਹੈ ॥

Their diet, dress, speech and mannerisms are all different from other Singhs, and the entire world.

ਗੈਛ ਸੁਤ ਰਸ ਗੁਛ ਤਮ ਰੇਹੇ ਮੁਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਥੋਰ
ਥਾਤ ਪੈ ਬੁਰੋਰ ਭਰਤ ਬਿਨਾਈ ਹੈ ॥

They remain mainly Tamoguni with little influence of Satoguni and Rajoguni dispositions, and they will fight fiercely over minor issues.

ਕਾਹੂੰ ਨ ਲੁਝਾਵੈ ਅੰਖ ਤਰੈ ਫਰੈਂ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਨ
ਦੰਗੇ ਤੇ ਨ ਦਰੈਂ ਰਰੈਂ ਝੋਗ ਯੋਂ ਅਕਾਈ ਹੈ ॥੧੬੮॥

They do not lower their eyes to anyone, fearing no one, they don't hesitate to fight; this is how people describe the Akalis.

ਥੈਂ ਤੈਰ ਪ੍ਰਤ੍ਰੀ ਮੈਂ ਜੇਵਰ ਰਥੈ ਰੈ
ਤੈਰ ਰੰਹਤ ਸੁਰੈ ਸੁਦਾ ਮੈਰ ਮੈਨ ਗਾਲੀ ਹੈ ॥

Eating out of iron vessels, wearing only iron on their body, they always remain enraged, they have burned away the entire army of Ignorance.

ਤੂਲ ਦਨਤਾਰੇ ਮੰਡੇ ਚੱਕਰ ਕਰਦ
ਖੰਡੇ ਰਥੈਂ ਗ੍ਰਹਿ ਦੰਡੇ ਔ ਪ੍ਰਕਾਕ ਰੰਗ ਕਾਲੀ ਹੈ ॥

They adorn tall Dumallas, strapped with Chakars [quoits], knives and Khandas [double-edged swords], keeping clubs they dress in dark blue clothing.

ਚਾਹਿਤ ਨ ਬਿਮ੍ਰਿ ਸੁਵਾਦ ਰੰਹਤ ਆਜ਼ਾਦ
ਸੁਦਾ ਕਰਤ ਬੁੰਤਿੰਡੇ ਬਾਦ ਆਧਿਕ ਉਤਾਲੀ ਹੈ ॥

They have no desire for sensuous pleasure, they forever maintain their sovereignty, and are very quick to begin arguments and fights.

ਅਰਯਾਦ ਬੇਦ ਨੁੰਹ ਸਾਡ ਬੁਰਛ ਭੇਦ ਨੁੰਹ
ਮਿਤੇ ਸੋਉ ਬੁਣ ਖੁੰਹ ਯੁੰਹੰ ਤੇ ਆਕਾਲੀ ਹੈ ॥੧੬੬॥

They do not recognize the traditions of the Vedas or caste obligations, when eating they always share, such is an Akali.

ਨੀਮ ਤੰਗ ਪੈਸਤ ਕੇ ਦੇਸਤ ਹੋ ਭਾਰੇ ਪ੍ਰਾਰੇ
ਆਲਗ ਨਿਖਾਲਗ ਸਗੀਰ ਭੁਖ ਕੰਗ ਹੋ ॥

They are great lovers and friends of opium, poppies and cannabis, their property is the land of laziness, hunger and pure poverty.

ਬਿਵਹਾਰ ਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਿ ਹੋ ਨ ਚੇਹੋਂ ਦੰਮ
ਗੰਹਤ ਖੁਸਾਲ ਗੰਮ ਧਾਰਤ ਨ ਜੰਗ ਹੋ ॥

They may perform work, but even then they do not desire any money in return. They remain ever in bliss, and never experience pain in their heart.

ਮਤ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰੋਂ ਸਾਗੜ ਨਾ ਗੁਣੋਂ
ਏਕ ਬਾਈ ਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਦੇ ਹੋ ਸੁਹਿਤ ਤੁਮੰਗ ਹੋ ॥

They do not go into the congregation, nor listening to the ancient scriptures, but take a great thrill in reciting solely the Guru's Bani.

ਝੂਰ ਘੁਪ ਬੇਹੋਂ ਗੁਰਦਵਾਰੋਂ ਮੌਫ਼ੇ ਹੋ
ਛੋਂ ਦੀਨ ਹੱਦੇ ਨ ਮੰਗ ਕੋਈ ਲੋਗ ਜੋ ਨਿਹੰਗ ਹੋ ॥੨੦੦॥

They eat by instilling fear and taking from others, they travel from Gurdwara to Gurdwara, they do not beg like beggars, the people call a Nihang as such.

ਐਨ ਕੇ ਭੇਖੀ ਭਾਨੋਂ ਆਪ ਕੇ ਅਲੇਖੀ
ਮਾਨੇ ਗੁਰਾ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਰਖਵਾਰੇ ਭਾਰੇ ਚੰਗ ਹੋ ॥

They call others Pakhandis [fakers] and think of themselves as above all judgment, they are great warriors of keepers of the Guru's Code of Conduct.

ਮਾਨਤ ਆਕਾਲ ਨਿਸ ਗੁਰ ਬਿਨ ਐਨ ਕੇ
ਨ ਐਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਹ ਕੇਤ ਉਨਲੀ ਕਢੰਗ ਹੋ ॥

They do not recognize anyone else other than their Guru and the Deathless [Akal], against [Indic] tradition they do Parkarma [circumambulation] the reverse way [counter-clock wise].

ਮੱਛ ਰੱਮ ਰੁੱਦ ਮੁੱਦ ਕੇ ਵੇ ਹੋ ਅੱਛ ਸੁਰੋਂ
ਨ ਤਰਕ ਨਿੰਦ ਕੇਰੋਂ ਆਇ ਅੰਗ ਹੋ ॥

They are large fish in the ocean of Rudra rasa [The Ferocious Rasa], they do not endure the objections and slanders from others. They cut the limbs off their enemies.

ਥੁੰਡਤ ਸੁਦੀਵ ਜੰਗ ਆਯੁ ਭਰੰਗ ਭੰਗ
ਤੇਤੂ ਤੇ ਅਭੰਗ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਹੰਗ ਹੋ ॥੨੦੧॥

Forever desiring war, weapons, horses and cannabis, such is the one-pointed mind of the Guru's Nihang Singh.

ਪੁਲੀ ਰਿੰਦ ਹੱਦ ਮੁਦ ਧਮ ਕੀ ਬਿੱਹਦ ਸੰਹ
ਗ਼ਲੀ ਸੱਦ ਛੁੱਜਨ ਕੀ ਰੱਦ ਕਰ ਭਾਲੀ ਹੈ ॥

Those Nihang Singhs who have protected the Hindu Dharma in all areas of India, have killed and thrown away generations of their enemies.

ਜਾਲੀ ਮੈਹ ਜਾਲੀ ਕਾਮ ਕੋਹ ਕੀ ਪ੍ਰਨਾਲੀ
ਜਾਲੀ ਦੀਨਤਾ ਮੁਲੀਨਤਾ ਘੀਨਤਾ ਨਿਵਾਲੀ ਹੈ ॥

They have burnt the net of Attachment, destroying all the generations of Anger and Desire. They have removed, within the people of India, all poverty, impurity, and low-level thinking.

ਘਾਲੀ ਹੈ ਮੁ ਭਾਗੀ ਘਾਲ ਤੀਨ ਕਾਲ
ਗਯਾਨ ਸਿੰਘ ਸੀਤ ਵਾਤ ਆਤਪ ਬਿਮਾਲੀ ਛਾਲ ਛਾਲੀ ਹੈ ॥

Gyan Singh says that, in the past, present and in the future, the Nihang Singhs have earned great achievements, the cooling breeze and pleasant sunlight warmth [of their presence] expands forth quickly!

ਲਾਲੀ ਹੈ ਗਲੀਚਤਾ ਅਨੀਚਤਾ ਬਹਾਲੀ
ਪੁਜ ਦੇਗ ਤੇਗ ਵਾਲੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਕਾਲੀ ਹੈ ॥੨੦੨॥

They were given impurity in big heaps but even still they have been given a high status. These Akalis of the Guru are masters of Tegh [sovereignty] and Degh [benevolence].

ਮਾਲੀ ਹੋਂ ਮੁਧਮ ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਕੇ ਮੰਭਾਲੀ
ਮਦ ਪਾਲੀ ਗੁਛ ਪ੍ਰਛ ਕੇ ਅਵਰਨ ਕੇ ਨਿਕਾਲੀ ਹੋਂ ॥

Nurturers of Dharma, and forever the protectors of good action, those who come into their sanctuary are protected – they are the ones who remove the false projection of Maya [the Illusion of the World].

ਨੈਕ ਮੇਵ ਹੀ ਤੇ ਨੀਛੇ ਦੇਵਤਾ ਕਪਾਲੀ
ਥੀਜਿੰ ਰੀਛੇਂ ਦੇਤ ਭੇਗ ਖੀਜਿ ਮੇਖ ਤਾਤਕਾਲੀ ਹੋਂ ॥

Being pleased with even just a little seva [selfless service], they are like Shiva, granting wishes and pleasures to people. And to those who are angry against them, they grant them liberation [through death].

ਵਾਲੀ ਉਜ ਮੌਜ ਕੇ ਹੋਂ ਭਾਲੀ ਮੌਜ ਛੋਜ
ਕੇ ਹੋਂ ਖ਼ਾਲੀ ਔਜ ਚੌਜ ਕੇ ਹੋਂ ਨੈਕ ਮੁਗ ਚਾਲੀ ਹੋਂ ॥

They are great possessors of power and happiness. They nurture both the populace and the army and they are mindful of current developments and worldly affairs; they walk on the path of the rightful.

ਥਾਨੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਮੁਹੈ ਪੰਥ ਕੇ ਪ੍ਰਯਾਰੇ
ਭਾਰੇ ਗਯਾਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ਸਿੰਘ ਯੇ ਆਕਾਲੀ ਹੋਂ ॥ ੨੦੩ ॥

They are great lovers of both the Panth and Gurbani within the Guru Granth, they are the saviors of Gyan Singh, such are the Akali Singhs.

- Naveen Panth Prakash

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਪੁਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕਿਤਾਬ: ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸੀ

Sri Gur Pad Prem Prakash

The Lovely Illumination of
The Guru's Lotus Feet

1880

Baba Sumer Singh

Foreword: The Sri Gur Pad Prem Prakash is an exquisite Braj historical text on the life of Guru Gobind Singh. The author was the esteemed Sumer Singh who served as Jathedar of Takht Patna Sahib and, also, the chairman of the Faridkot Tika committee. Baba Sumer Singh traces his lineage to the Giani Sampradaya from Amritsar. The passage below from the text describes the origin of Nihang Singhs.

ਅਥ ਐਰ ਇਕ ਅਛਿਪੁ ਕਥਾ ਨਿਸ ਸਥਾ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ॥
ਜੋ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਸੁਹੀ ਸੁਹੀਮਤ ਭਾਤੇ ਸਾਚੀ ਧਰੋ ॥

Now I will narrate this beautiful story according to my meager understanding. The truth that I bring before you is exactly as I have listened and understood it from reliable sources.

ਗੁਰ ਗੁਨ ਅਗਮ ਆਗਮ ਆਗਮਿਸ਼ੁ ਪੁਰਾਨ ਹੂੰ ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥
ਇਕ ਪ੍ਰਮੀ ਸਨ ਮਹਾਂਕੀ ਬਿਨਾ ਇਹ ਮਹਾਂ ਭੇਦਨ ਸਾਨ ਹੈ ॥੧॥

The stories of the Guru outweigh all the Vedas and the numerous Puranas, this secret though can only be understood and realized by a devoted and fully aware servant of the Guru.

ਕਥੂੰ ਚਾਰਹੁ ਤਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਸ਼ੋਰਾਵਰ ਬਿਅਤ ਸ੍ਰੀ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਅਧਾਰੇ ॥

At one time, all the four sons of Guru Gobind Singh got together, the respected Ajit Singh, Jujhar Singh, the esteemed and pure Jorawar Singh, and the revered Fateh Singh, who even sin feared.

ਤੁਝੁ ਸੁਭਨ ਮਾਹੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨੇ ਪੂਤ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਸੁਹੀ ॥
ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਵਾਹ ਫਤੇ ਉਚਾਰ ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਕਹੀ ॥੨॥

The youngest of all the sons, Fateh Singh was the most prominent and loved, for he was the one who invoked for the first time the Khalsa Fateh [Vahiguru Ji Ka Khalsa Vahiguru Ji Ki Fateh].

ਅਭਤੀਨ ਬੇਖਨੀ ਬੀਨ ਕੀਨ ਨਵੀਨ ਮੁਤ ਨਿਰਮਾਨ ਹੈ ॥
ਉਚੈ ਦੁਆਨ ਰੰਜ ਕਾਨੁ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸੁਸਾਨੁ ਹੈ ॥

The three elder brothers met and carefully set out to create a new path, typing a large dark blue Dumalla on the wise Fateh Singh.

ਸੁਸਤਰਾਦ ਸੁਸਤ ਕਰ ਬਿਹਿੰਨ ਆਤ ਕੈ ਗਏ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਮੰਨੇ ॥
ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਿਤ ਸਹੇ ਬਿਰਾਸਤ ਆਪਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਿਲਾਸਨੇ ॥੩॥

Bedecking Fateh Singh with weapons, the older brothers, all laughing, took him to his father Guru Gobind Singh, the Master of Anandpur, who was residing on His throne in bliss.

ਤੁਖ ਰੂਪ ਤੱਤੇ ਲਾਈ ਉਰ ਹਨਖਾਈ ਕਰ ਸੁਭਗੁਰ ਕੀ ॥
ਯਹ ਆਧਿਕ ਪ੍ਰਯਾਰੇ ਮੌਰੀ ਲਾਗੇ ਯਹ ਢਮਾਤੇ ਹੈ ਸੁਹੀ ॥

Guru Gobind Singh looking at this form was pleased and hugged Fateh Singh, and then said, "I really love this uniform with such a beautifully adorned Dumalla

ਜੋ ਸੰਗ ਸੀਤ ਅਗੀਤ ਮੁਰ ਮੁਧਾਰ ਸੀਮ ਨਿਮਾਨ ਹੈ ॥
ਯਹ ਆਹੰਹ ਤਮਗਾ ਏਕਾਹਿਤ ਉਤਯੁ ਨਿਹੰਗ ਮਹਾਨ ਹੈ ॥੪॥

This Farla is the symbol for the entry into heaven, those Singhs who adorned it will be fearless and victorious in battle. This Farla is highest honour given; great are these Nihang Singhs.

ਯਹ ਰੂਪ ਹੈ ਮੁਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਆਤ ਹਿਤ ਹੈਂਦ ਹੈ ॥
ਆਨੁਜ ਨਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਮੁਕਤਨ ਮੈ ਭਾਖ ਭਾਈ ॥੫॥

Understand this form to my very own, I will send great love to those who adorn it. Amongst the Singhs none are equal to the Nihang Singhs; liberated, they are free from all doubt and fear."

ਲਿਹਿ ਬਿਖ੍ਖ ਦੀਨ ਸਥੇ ਚਰਦਾਨਾ ॥ ਤਥ ਹਿੰਮਤ ਨਿੰਘ ਕਿਲ ਮਨਾਨਾ ॥
ਤਥ ਤੇ ਭੇ ਨਿਹੰਗ ਸਨ ਸੇਤੇ ॥ ਦਵੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੈ ਪੁਛੁਰੇ ਤੇਤੇ ॥੬॥

When the Guru gave this blessing to Fateh Singh, then Himmat Singh [of the Punj Pyare] were also given this honour [to wear the Bana and Farla]. The Nihang Singhs then expanded greatly in size and two types of Nihangs started to emerge.

ਖਾਹ ਦਮਾਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖ ਰਾਖਾ ॥ ਕਾਹੂੰ ਕਰਯੋ ਤੂਚ ਆਭਲਾਖਾ ॥
ਡਾਂਡੇ ਪੰਥ ਕੁਝੂ ਚਲਾ ਨ ਆਗੇ ॥ ਕੈਚਾ ਸਿੰਘ ਸਥੈ ਸਗ ਜਾਗੇ ॥੨॥

Some wore a normal Dumalla keeping the Guru's name on their mouth, while some desired to wear a tall Dumalla. Time had passed and there was a lull in the tradition, but this was arisen again with Naina Singh.

ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾਧਕ ਭਏ ॥ ਬੁੜੇ ਗੁਰਘਰ ਆਹ ਗੁਨ ਗਏ ॥
ਮੁਨਯਹ ਕਥਾ ਸਥ ਮੀਤ ਸਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਆਮ੍ਰਿਤਮਰ ਆਹ ਮੁਰ ਗਯਾਨੀ ॥੩॥

Naina Singh was Baba Deep Singh's student, and was a great warrior, filled with virtue. Listen to this narration, which I have understood from listening to the Gyanis in Amritsar.

ਤਖਤ ਆਕਾਲ ਥੈਠ ਕੁਖ ਪਾਈ ॥ ਕਰ ਆਰਦਾਸ ਨੁ ਪਾਗ ਸੁਸਾਈ ॥
ਤੂਚ ਨਿਕਮਾਂਡੇ ਫਰਨਾ ਮਿਰਪੁਰ ॥ ਸੀਮ ਨਿਖਾਨ ਨਿਖਾਨ ਜਾਂਚ ਧਰ ॥੪॥

Arriving at the Akal Takht, Naina Singh did an Ardaas [supplication] and tied a tall Dumalla, with a Farla springing forth from the top and considered this Farla as a Nishan [Battle Standard] of the Panth.

ਸੁਰਖਤੋ ਕੀ ਰੰਹਤ ਚਲਾਈ ॥ ਬਨਨ ਮੁਰਮਈ ਸੀਮ ਸੁਸਾਈ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਛੁਲਾ ਸਿੰਘ ਸੁ ਆਦੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂਰੇ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸੁਨਾਈ ॥੧੦॥

He started the tradition of eating out of Sarbloh [all-iron] vessels, and wore a greyish blue colour Farla on top of his Dumalla. After Naina Singh came Phoola Singh, who spread the word greatly and created many Nihang Singhs.

ਥੁੜੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਭਕਤ ਆਨੀ ॥ ਦੀਨਨ ਪਰ ਦਾਇਆ ਸਿਨ ਜਾਨੀ ॥
ਮਾਨੁ ਬੁਨਨ ਮਤ ਆਰਤ ਆਏ ॥ ਆਦਿਹ ਤੇ ਜੇ ਸਿੰਘ ਮੁਹਾਏ ॥੧੧॥

They were great warriors, egoless devotees of the Guru, who would be greatly compassionate to the poor. Many joined into the ranks wearing dark clothing, many people came from all around into the Singhs.

ਨੈਛਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਏ ਦੁਆਨੀ ॥ ਪ੍ਰਗਣ ਰੀਤ ਯਹ ਮਤ ਮੈ ਚਾਨੀ ॥
ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਨੀ ਭਏ ॥ ਮੈਰਥੀਰ ਥੁੜ ਜਨ ਲਏ ॥੧੨॥

Naina Singh thus started this tradition of the tall Dumalla. This tradition came into the world from Naina Singh. Ganda Singh then also wore this tall Dumalla, who was a great warrior and praised throughout the world.

ਤਿਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਰੇ ॥ ਮੁਹੰਪਿਤ ਪਦ ਪੰਕਜ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪੁਨ ਪੁਨ ਕਹੀ ॥ ਕਥਾ ਜਥੁਮੀਤ ਆਪਨ ਲਨੀ ॥੧੩॥

After them came a beloved Gareeb Singh, my father had great love for their lotus-like feet. From my father I heard this story many times, and as per my meager understanding I have narrated it to you as such.

- Sri Gur Pad Prem Prakash

ਭਾਈ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੀ ਰਿਹਤਨਾਮਾ

ਕ੍ਰਿਤ: ਭਾਈ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੀ

Bhai Daya Singh Rehatnama

Bhai Daya Singh Rehatnama

Code of Conduct of the
Compassionate Tiger

1700s

Bhai Daya Singh Pyara

The Bhai Daya Singh Rehatnama is dated within the 1700s and outlines the characteristics and traits of an Akali Nihang.

ਕੈ ਆਕੀ ਰੂਪ ਹੈ ਨੀਤ ਬੁਝ੍ਹ ਪੁਹਨਾਈ ॥

ਜੈ ਸਾਧੁ ਗੁਰਘਰ ਆਕਾਲ ਮੁਖਕੋਹ ਪੁਹਨਾਈ ॥

The form of an Akali is thus, wearing dark blue clothes he continually chants the Jaap Sahib, and 'Gurbar Akal' [the Deathless is All Powerful], wearing all iron weapons.

ਪੰਜ ਮੁੜ੍ਹ ਧਰ ਦੀਂਹ ਪੇ ਕ੍ਰਿਖਲ ਗਾਤਰੇ ਰਾਖੁ ॥ ਕਰਦ ਤੇਂ ਬਿਨ ਪਾਤ ਕੁੰਹ ਆਕਾਲ
ਭਾਵ ਸੁਭਿਤ ਭਾਖੁ ॥

Equipped with five weapons he keeps a Kirpan in a baldric [gathra]. He does not eat or drink anything without blessing it first with his Karad [knife] and with love reciting 'Akal'.

ਤੂਲਾ ਛੰਗਾ ਜੋ ਸੂਜੇ ਨਾਮੁ ਨਿਹੰਗ ਕੁਸਾਨੁ ॥ ਕਰਮ ਆਕਾਲੀ ਨਮੁ ਕਰੈ ਮੁਨਹੁ ਮਿੱਖੁ ਪੁਰੀ
ਧੁਯਾਨੁ ॥

Understand that he is called a Nihang who adorns a tall turban, these are the traits of an Akali, oh Sikh listen carefully with your ears.

- Bhai Daya Singh Rehatnama

ਦਰਬਨ

Historical Akali Art Pieces

Archetypal Akali Nihang Bhujungi Warrior

*c. 1875;
Director of Lahore Museum;
Lahore, Pakistan.*

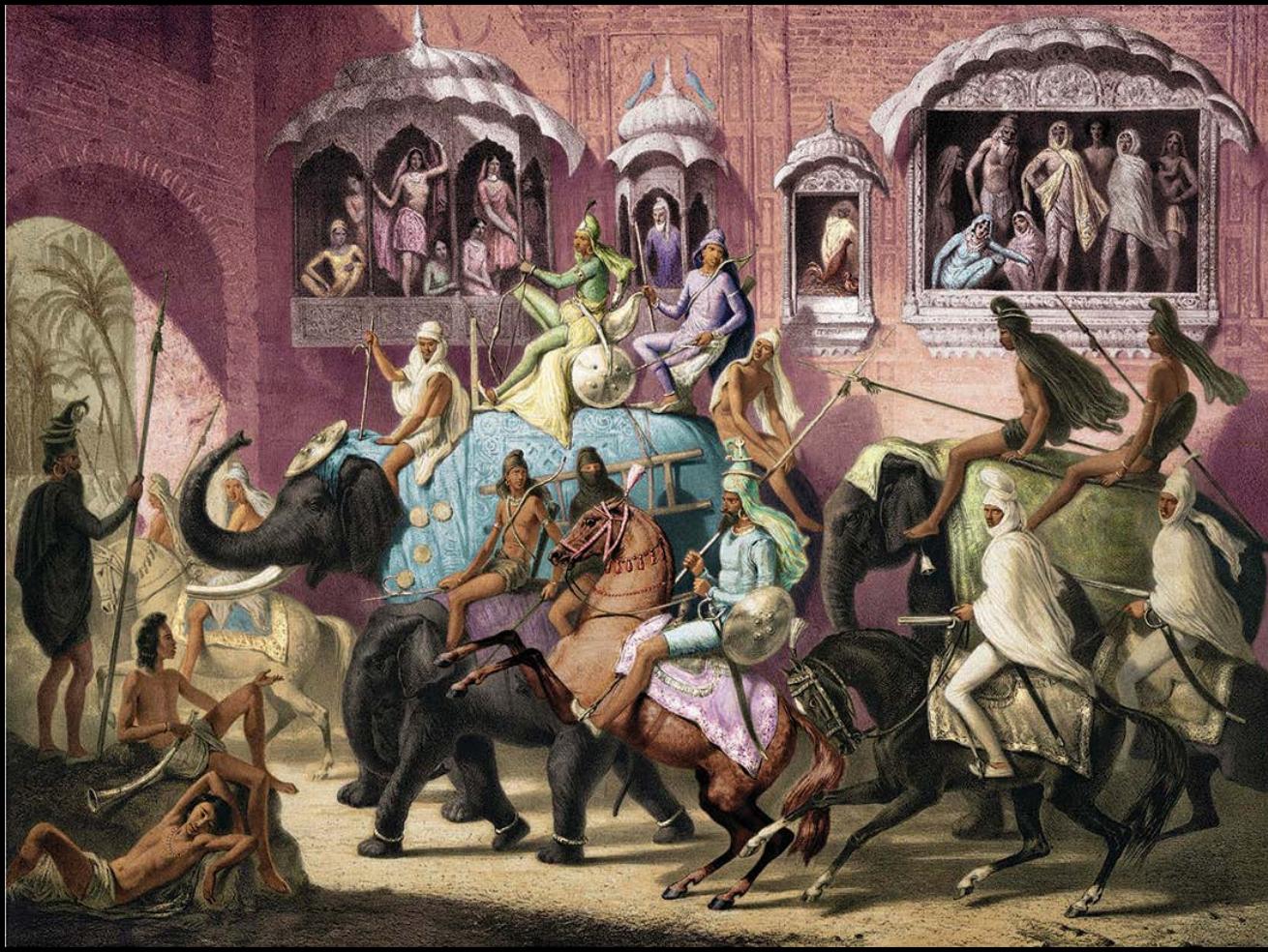
Akali Warriors in Procession in Punjab

c. 1842;

Louis Henri de Rudder (1807-1881) After Prince Alexis Soltykoff;

Collection Title: "Chir Sing Maharaja des Siks Roi du Panjab avec sa Suite from Voyage dans l'Inde;"

Lahore, Pakistan.

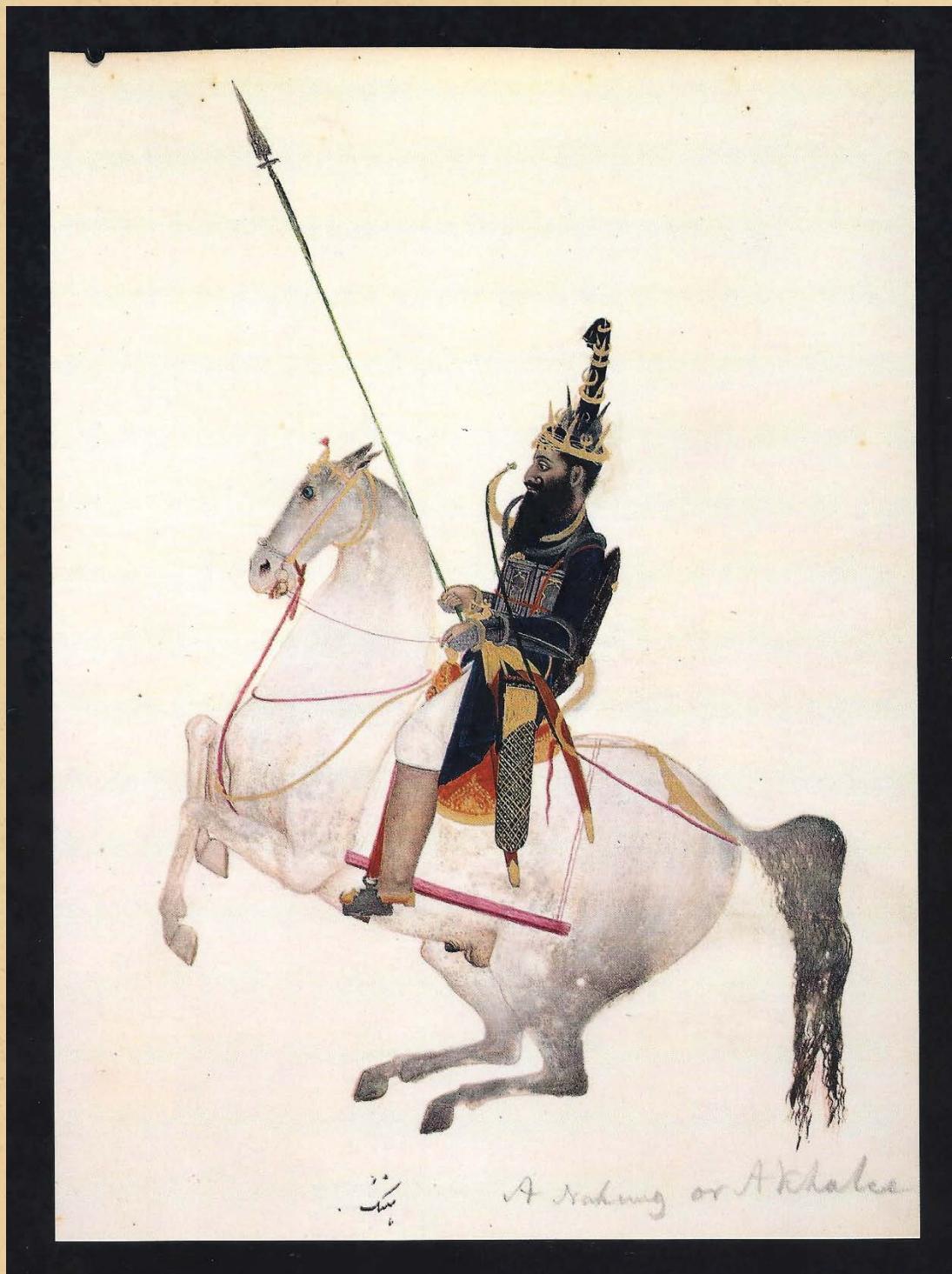
Akali Warriors in Procession in Punjab

c. 1842;

Louis Henri de Rudder (1807-1881) After Prince Alexis Soltykoff;

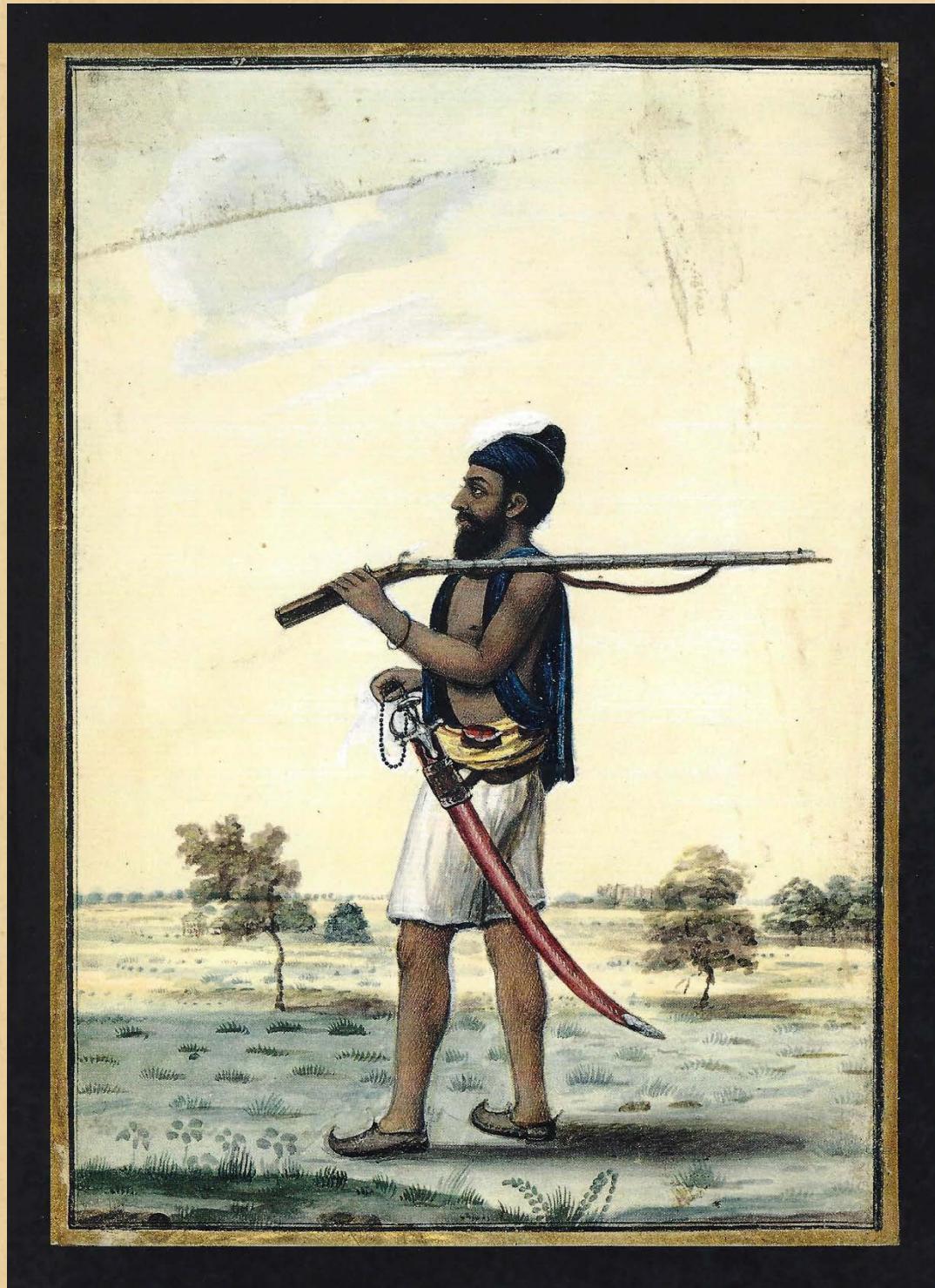
Collection Title: "Chir Sing Maharaja des Siks Roi du Panjab avec sa Suite from Voyage dans l'Inde;"

Lahore, Pakistan.

Heavily Armed Cavalier of the Akal Regiment

*c. 1838;
The British Library Board;
London, United Kingdom.*

"Follower of Govind Singh"

*c. early nineteenth century;
The British Library Board;
London, United Kingdom.*

Akali Nihang Army entering Battle

*c. mid-nineteenth century;
Fresco, Raja Suchet Singh's palace, Ramnagar;
Udhampur, Jammu.*

Nihang Abchal Nagri (Crocodile Warriors of the Immoveable City)

c. 1838;

Artist: Emily Eden, sketched in Amritsar;

Collection: The British Library Board;

London, United Kingdom.

Akali Nihang Couple

c. 1837;

Gouache on mica, Company School, Madurai;

Inscribed in Tamil and English 'Seik Chief' and 'female';

General Collection, Beinecke Rare Book and Manuscript Library,

Yale University (NKP24 837P).

Akali Nihang with Wife in South India (Deccan)

*c. 1805;
Artist from Tanjore, Tamil Nadu;
Victoria & Albert Museum;
London, United Kingdom.*

ਗੁਰ ਦਿੰਤਹਾਨ ਦਿਮਾਖਿਤ ਮੁੰਹ ਦਾਨ ਮੁੱਛ ਤੋਂ ਜਾਇ ।

It is clearly established within the Guru's History that the Nihang Dals are continuing from the origin [of the Khalsa].

ਥੇਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਹੰਗਨ ਸਮ ਛੱਕਾ ਗੁਜਾਦਾ ਜਾਇ ।

[Regardless] the Nihangs are carefree, and their battle drums will continue to roar.

ਮਿਥਾਨ

@manglacharan

www.manglacharan.com

www.patreon.com/manglacharan